

- (1) יפורסמו ברשומות הודעה על האישור (להלן – ההודעה) והתזכיר המאושר;
 (2) יועברו לרשם החברות העתק תזכיר ההתאגדות והתקנות כפי שאושרו;
 (3) מיום פרסום ההודעה יהיה דין החברה "גני רמת הנדיב" (להלן – החברה) לרבות תזכירה ותקנותיה, כדין חברה שנרשמה לפי פקודת החברות וניתן לה רשיון לפי סעיף 23 (1) לפקודה.

אי-תחולת סעיף 112 לפקודת החברות

3. סעיף 112 לפקודת החברות¹, לא יחול על החברה.

פטור ממסים ואגרות

4. כל העברת רכוש או התחייבות, כל תיקון של רישום וכל פעולה אחרת שתיעשה עקב העברה או החכרה של מקרקעין לחברה, פטורים מכל מס, אגרה או תשלום אחר המשתלמים למדינה או לרשות מקומית; וכן תהיה החברה פטורה מכל מס, אגרה, ארנונה או תשלום אחר המשתלמים למדינה או לרשות מקומית בגין מקרקעין.

שינויים בתזכיר ובתקנות

5. לא יוכנסו שינויים בתזכיר ההתאגדות או בתקנותיה אלא באישור שר המשפטים.

ביצוע ותקנות

6. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

פנחס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ חוקי אי, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.

חוק לתיקון פקודת התעבורה, תשי"ח-1958 *

החלפת מונח

1. בכל דין ובכל מסמך שכתוב בהם "רשיון החזקה" לגבי רכב קרי "רשיון רכב".

תיקון סעיף 2

2. בסעיף 2 (1) לפקודת התעבורה¹ (להלן – הפקודה) –

(1) במקום הגדרת "רשות הרישוי" ("הרשות למתן רשיונות" בלשון הפקודה) תבוא הגדרה זו:

"רשות הרישוי" – המפקח על התעבורה או אדם שהמפקח אצל לו על פי הודעה ברשומות מסמכיותיו כרשות הרישוי, לגבי כל שטח המדינה או חלק ממנו";

(2) במקום הגדרת "כלי רכב" תבוא הגדרה זו:

"רכב" – רכב נע בכוח מיכני או נגרר על ידי רכב כזה או על ידי בהמה, וכן מכונה או מיתקן הנעים או נגררים כאמור, לרבות אופניים ותלת-אופנים, פרט לרכב ששר התחבורה פטר בצו מהוראות פקודה זו, כולן או מקצתן."

* נתקבל בכנסת ביום י" בניסן תשי"ח (31 במרס 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 300, תשי"ז, עמ' 182.
¹ חוקי אי, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

3. במקום סעיפים 3 ו-4 לפקודה יבואו סעיפים אלה:

3. "רשיון רכב", לא ינהג אדם רכב ולא ירשה לאחר לנהוג רכב שברשותו, אלא אם נרשם הרכב בהתאם להוראות פקודה זו ויש עליו רשיון רכב תקף שניתן לפי הפקודה:

ובלבד שלא יהיה בעל רכב אחראי לפי סעיף זה, בעד נהיגת רכבו על ידי אדם אחר, אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב.

4. (1) רשיון רכב או חידושו יהיה לתקופה שנקבעה בתקנות, ובלבד שהתקופה לא תעלה על שנה אחת.

מתן רשיון רכב
ותקופת תקפו

(2) לגבי רכב עבודה, טרקטור, אופניים עם מנוע או רכב אשר לפי מבנהו מהירותו איננה עולה על ארבעים וחמישה קילומטר לשעה, מותר ליתן או לחדש את הרשיון לתקופה שתקבע בתקנות ואשר לא תעלה על שתי שנים.

"רכב עבודה" פירושו – רכב מסחרי שציוד עבודה מורכב עליו באופן קבוע או שמבנהו עשוי לעשיית עבודה מיוחדת ואינו מיועד להובלת סחורות.

(3) בחידוש רשיון רכב, יתחיל תקפו של הרשיון המחודש מהיום האחרון לתקופת תקפו הקודמת.

(4) שר התחבורה רשאי, בתקנות –

(א) לקבוע הוראות המסדירות מתן רשיון רכב, חידושו, העברתו, צורתו, וכללי החזקתו ואת תנאיו, לרבות תנאים בדבר הגבלת השימוש ברכב;

(ב) לפטור בעליו של רכב או מחזיקו בנסיבות שנקבעו בתקנות, מחובת רישום ומחובת רשיון רכב לפי סעיף 3 או מתשלום אגרת רישום או אגרת רשיון, כולן או מקצתן, ולהורות על החזרת אגרת רשיון ששולמה, כולה או מקצתה.

(5) על אף האמור בסעיף 3, בעל רכב או מחזיקו שאינו פטור מחובת רשיון רכב או מאגרת הרשיון, ולא קיבל רשיון רכב לתקופה פלונית, ישלם תשלום חובה לרשות הרישוי בשיעור האגרה שהיה עליו לשלם בעד הרשיון, או חידושו, לאותה תקופה.

4. במקום סעיף 7 יבוא סעיף זה:

7. (1) לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רשיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אלא בהתאם לתנאי הרשיון – מלבד אם פוטר מחובת רשיון הנהיגה ובמידה שפוטר.

(2) בעליו של רכב ומי שהשליטה על הרכב בידו לא ירשה לנהוג ברכב למי שאינו רשאי על פי סעיף קצן (1) לנהוג ברכב האמור; ובלבד שלא יהיה בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו אחראי לפי סעיף זה בעד נהיגתו על ידי אדם שאינו רשאי לנהוג בו, אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב.

(3) לענין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הרכב רשום בארץ או בחוץ-לארץ.

- (1) התנאי שבסעיף קטן (1) (ב) יימחק.
- (2) בסעיף קטן (2), במקום התנאי תבוא פסקה זו:
 "אלא ששר התחבורה רשאי בתקנות להתיר בתנאים או ללא תנאים מתן רשיון נהיגה בסוגים מסויימים של רכב מנועי למי שמלאו לו שש עשרה שנה."
- (3) במקום סעיף קטן (4) יבוא סעיף קטן זה:
 "(4) שר התחבורה יקבע בתקנות הוראות המסדירות מתן רשיון נהיגה, חידושו, צורתו, תנאיו ותקופת תקפו."

החלפת סעיף 10

6. במקום סעיף 10 לפקודה יבוא סעיף זה:

10. (1) רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל אינו חייב ברישום או ברשיון רכב לפי פקודה זו, ואולם חייב הוא לשאת סימן זיהוי כפי שהורתה רשות הרישוי.
- (2) חייל או שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם צבא-הגנה לישראל או משטרת ישראל, הכל לפי הענין, אינו חייב ברשיון נהיגה לפי פקודה זו.
- (3) סעיף 14 לא יחול על בית ספר לנהיגה של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, וסעיף 15 לא יחול על העוסק בהוראת נהיגה בבית ספר כזה."

"פטור רכב
השייך לצה"ל
ולמשטרת ישראל
ונהיגהם

החלפת סעיף 11

7. במקום סעיף 11 יבוא סעיף זה:

11. (1) פטורים מאגרות רישום ואגרות רשיון לפי הפקודה –
 (א) רכב של המדינה;
 (ב) רכב של רשות מקומית, למעט רכב מסוג אשר שר התחבורה, בהתייעצות עם שר הפנים, יפרט בתקנות;
 (ג) רכב שאינו משמש אלא לצרכי חקלאות, או להובלת תוצרת חקלאית או להובלת דברים הדרושים לעיבוד אדמה;
 (ד) רכב שאינו משמש אלא להובלת חולים;
 (ה) רכב של חברה קדישא שבידה רשיון תקף לפי תקנות העדות הדתיות (ארגון) (חברות קדישא), תשי"ח-1957,² ושאינו משמש אלא להובלת מתים.
- (1) רכב שאינו משמש אלא לצרכי כיבוי או הצלה;
 (2) רכב של ארגון האומות המאוחדות;
 (ח) רכב של נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת חוץ או של נציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינת חוץ או פקיד המועסק על ידי נציגות כאמור, שהם אזרחי חוץ ואינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר, והכל כשאותה מדינה מעניקה פטורים מקבילים.
- (2) סעיף זה אינו גורע מפטור לפי כל דין אחר."

"פטור רכב
מסויים מאגרות

² ק"ת 745, תשי"ח, עמ' 158.

12. שר התחבורה רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור, בתנאים שיקבע –
 "פטור מאגרות רשימות"

(א) סוגי אנשים מאגרת רשיון נהיגה, כולה או מקצתה;

(ב) רכב השייך לסוג אנשים או לרשות פלוגית או המשמש בתפקידים מסויימים מאגרת רישום ורשיון רכב, כולה או מקצתה."

(1) במקום פסקה (י) תבוא פסקה זו:

"(י) העובר על תקנה שהותקנה לפי פקודה זו";

(2) במקום הסיפה המתחילה במלה "דינו" תבוא פסקה זו:

"דינו – מאסר שנתיים או קנס שלוש אלפים לירות, אך אם היתה זו עבירה על פסקאות (ב), (ג), (ד), או (ז) לסעיף זה או עבירה על סעיף 7 – למעט נהיגת רכב על ידי אדם שרשיון הנהיגה שלו פקע, או עבירה על תקנה מהתקנות המפורטות בתוספות – ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר נתחייב בדין על אחת העבירות המפורטות לעיל, דינו – מאסר שלוש שנים אך לא פחות מחודש ימים, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפים לירות; אולם רשאי בית המשפט, אם מצא שנסיבות העבירה מחייבות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין."

18ב. (1) לענין סעיף זה "עבירת תעבורה" – עבירה על פקודה זו ועל התקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה.

(2) מי שנתמנה שופט תעבורה לענין חוק זה מוסמך לדון בעבירות תעבורה.

(3) על מינוי שופטי תעבורה וכהונתם יחול חוק השופטים, תשי"ג-1953³ (להלן – חוק השופטים), בכפוף להוראות אלה:

(א) מי שרשום או שזכאי להיות רשום בפנקס עורכי הדין בישראל, וועדת המיבויים שלפי חוק השופטים קבעה כי ידיעותיו בעניני תעבורה מתאימות לצורך שפיטה בעבירות תעבורה – כשיר להתמנות שופט תעבורה;

(ב) שופט תעבורה יתמנה לתקופה מוגבלת שלא תפחת משלוש שנים;

(ג) משכורתו של שופט תעבורה והתשלומים האחרים שישולמו לו בתקופת כהונתו ייקבעו על ידי החלטת הכנסת והיא רשאית להסמיך לכך את ועדת הכספים; החלטות לפי פסקה זו יפורסמו ברשומות;

(ד) הוראות סעיפים 17 ו-18 לחוק השופטים לא יחולו על שופט תעבורה.

³ ס"ח 132, תשי"ג, עמ' 149.

- (4) לגבי עבירות תעבורה דין שופט תעבורה כדין שופט בית משפט שלום, ויהיו לו כל הסמכויות המסורות לשופט בית משפט שלום.
- (5) מספר שופטי התעבורה ייקבע על ידי שר המשפטים, בהת- ייעצות עם שר התחבורה, בהודעה ברשומות.
- (6) אין הוראות סעיף זה באות לגרוע מסמכות שופטים שאינם שופטי תעבורה לדון בעבירות תעבורה.

תיקון סעיף 19א

11. בסעיף 19א לפקודה –

- (1) במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:
- “(1) “עבירת קנס” – עבירה על פקודה זו או על תקנה, לרבות חוק עזר, שהותקנה לפיה, ואשר שר התחבורה, בהסכמת שר המשפטים, הכריז עליה בצו שפורסם ברשומות שהיא עבירת קנס.”
- (2) בסעיף קטן (3), במקום “שבעה ימים מיום המסירה, לשלם בבית המשפט הנקוב בהזמנה” יבוא “חמישה עשר יום מיום המסירה, לשלם בבית המשפט הנקוב בהזמנה, או לשלוח אליו בדואר”.
- (3) בסעיף קטן (4), במקום פסקה (א) תבוא פסקה זו:
- “(א) את שיעור הקנס לכל עבירת קנס, ולכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שנעברה על ידי אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על עשרים לירות לגבי עבירה ראשונה וחמישים לירות לגבי עבירה חוזרת או נוספת.”
- (4) אחרי סעיף קטן (5) יבוא סעיף קטן זה:
- “(6) לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (3) ובית המשפט חייבו בדין על העבירה, יטיל עליו בית המשפט קנס בסכום שאינו פחות מסכום הקנס שנקבע לאותה העבירה לפי סעיף קטן (4), ורשאי בית המשפט להטיל עליו הוצאות המשפט בסכום שיקבע, בין אם התייצב הנאשם ובין אם נשפט שלא בפניו.”

תיקון סעיף 21

12. בסעיף 21 לפקודה, במקום סעיפים קטנים (2) ו-(3) יבואו סעיפים קטנים אלה:

- (2) (א) רשאי בית המשפט לפסול נאשם פסילה על תנאי, אך לא יעשה כן אם כבר נתחייב הנאשם בדין על אותה עבירה או על אחת העבירות המפורטות בתוספות תוך שתי השנים שקדמו לעבירה הנדונה;
- (ב) מי שהוטלה עליו פסילה על תנאי כאמור, ייפסל אם עבר, תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים מיום גזר הדין, אותה עבירה שעליה נתחייב בדין, או אחת העבירות המפורטות בתוספות או עבירה אחרת שיקבע בית המשפט בגזר הדין.
- (3) נתחייב אדם בדין על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה, יהיה פסול מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של שלושה חדשים מיום החיוב בדין, זולת אם הורה בית המשפט על פסילה לתקופה ארוכה יותר.

4) נתחייב אדם בדין על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר נתחייב בדין על אחת העבירות האמורות או על אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה, יהיה פסול מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של שני חדשים מיום החיוב בדין, זולת אם הורה בית המשפט על פסילה לתקופה ארוכה יותר.

5) לענין סעיף קטן (4) לא יובאו במנין אלא עבירות שנעברו מאז א' באב תשי"ח (18 ביולי 1958); ואולם מי שנתחייב בדין על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, ותוך השנה שקדמה לאותה עבירה כבר נתחייב בדין פעמיים על אחת העבירות המפורטות בתוספות — שנעברה לפני תחילתו של סעיף זה והיא עבירה לפי פקודה זו גם לאחר מכן — יהיה פסול מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של שני חדשים מיום החיוב בדין זולת אם הורה בית המשפט על פסילה לתקופה ארוכה יותר.

13. בסעיף 21 לפקודה —

תיקון סעיף 21

(1) במקום סעיף קטן (3) יבוא סעיף קטן זה:

“(3) מי שנפסל כאמור בסעיף קטן (2), רשאי שופט שלום, על פי בקשת הנפסל, ולאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את נציגו, לבטל את הפסילה, בתנאים או ללא תנאי, אם שוכנע שביטול הפסילה לא יפגע בבטחון הציבור.

החלטה בבקשה כאמור ניתנת לעיון חוזר בדרך הקבועה לגבי צו שניתן בבקשה לשחרור בערבות לפי פקודת השחרור בערבות, 1944, ובעיון חוזר רשאים נשיא בית המשפט המחוזי ונשיא בית המשפט העליון, לפי הענין, לקיים את ההחלטה הקודמת, לשנותה או לבטלה ולתת במקומה החלטה אחרת אשר שופט השלום היה מוסמך לתתה.”

(2) סעיף קטן (4) — יימחק.

14. בסעיף 21 לפקודה —

תיקון סעיף 21

(1) בסעיף קטן (2) תיווסף פסקה זו:

“היתה הרשות המוסמכת סבורה, כי בדרך נהיגתו של אדם יש משום סכנה לבטחון התנועה, רשאית היא לצוות על הפסקת תוקף רשיון הנהיגה שלו עד שיעבור אותן בחינות ואותן בדיקות רפואיות שהרשות המוסמכת תקבע, ובלבד שתקופת ההפסקה של תוקף הרשיון כאמור לא תעלה על שלושה חדשים.”

(2) אחרי סעיף קטן (3) יווסף סעיף קטן זה:

“(4) הרשות המוסמכת רשאית בהוראה בכתב לחייב בעל רשיון נהיגה, לקבל הדרכה בנהיגה מטעמה.”

15. בסעיף 21 לפקודה, בסעיף קטן (1), אחרי “תוך התקופה” יבוא “ובמידה”.

תיקון סעיף 21

16. בסעיף 21 לפקודה, במקום המלים “מאסר עד שנתיים או קנס עד אלף לירות” שבסעיף קטן (1) ובסעיף קטן (2), יבואו המלים “מאסר שלוש שנים או קנס חמשת אלפים לירות”.

תיקון סעיף 21

- (1) במקום פסקה (ו) תבוא פסקה זו:
" (ו) חיוב לקיים מונים במוניות; הסדר השימוש והטיפול במונים";
- (2) במקום פסקה (יא) תבוא פסקה זו:
" (יא) תשלום האגרות בעד רישום, רישון, חידוש רישון, היתר, בדיקה, בחינה, או כל פעולה אחרת לפי הפקודה או התקנות שלפיה וכן דמי פיגור בעד אי תשלום במועד";
- (3) בפסקה (יב) יימחקו המלים "האגרות שישלמו בעד בחינות ובדיקות אלה";
- (4) במקום פסקה (יט) תבוא פסקה זו:
" (יט) בקשר לרכב מנועי ציבורי –

- (1) הסדר והגבלה למתן רישונות רכב עליהם, הפיקוח עליהם, מספרם בכלל ובכל אזור, קו או סוג של שירות;
 - (2) הסדר והגבלה לשימוש ברכב כזה והפיקוח עליו;
 - (3) הסדר והגבלה למתן רישונות או היתרים להולכת נוסעים או להפעלת שירות הולכה (בפסקה זו – שירות), לרבות תנאי רישונות והיתרים, ביטולם והפסקת תקפם;
 - (4) קביעת קווי שירות, איחודם והפרדתם וכל הסדר אחר של קווי שירות, תעריפי שכר הולכה ולוחות זמנים לפיהם יופעל רכב כזה, לרבות דרך פרסומם ומקומם, הסדר הוצאת הכרטיסים והכרטיז"טיות למיניהם, הדפסתם ומכירתם, וכן מספר כלי הרכב שיופעלו, סוגיהם וכל הכרוך בכך;
 - (5) קביעת החובות המוטלות על רכב ציבורי, על אדם המפעיל רכב כזה או העובד בו, על מי שהשליטה עליו בידו, ועל הנותן שירות בו, לרבות עובדיו, סוכניו ושליחיו ומי שפועל מכוחו במתן השירות ועל הנוסע או על המבקש לנסוע ברכב כאמור, וכל הסדר הכרוך בכך, ובלבד שכל החובות האלה לא יחולו אלא בקשר למתן השירות או השימוש ברכב, כאמור;
 - (6) חיוב להפעיל רכב כזה או שירות והאיסור להפסיק מתן שירות או מקצתו;
 - (7) ריתוקו של רכב כזה לקו, לאזור או לסוג שירות מסויים, לשם הבטחת התחבורה הדרושה לציבור ותכנונה היעיל;
 - (8) כל ענין אחר הכרוך בסדרי הפעלת שירות ואופן נתינתו והעלול לשפר את ההולכה ברכב כזה או בהפעלת שירות לתקנת הציבור.
- (5) הסיפה תימחק.

- 23ב. שר התחבורה רשאי להכריז ברשומות שהוראות הפקודה או התקנות שלפיה, כולן או מקצתן –
- הטלת הפקודה על מקום שאינו דרך
- (1) יחולו על סוגי מקומות שיצויינו בהכרזה, שלא היו חלים עליהם אילולי ההכרזה;
 - (2) לא יחולו על סוגי מקומות שיצויינו בהכרזה ושהיו חלים עליהם אילולי ההכרזה.

19. אחרי סעיף 25 יבוא סעיף זה:

26. (1) שר המשפטים רשאי לפרסם ברשומות נוסח משולב של הפקודה.

פרסום נוסח משולב של הפקודה

(2) בנוסח משולב כאמור, רשאי שר המשפטים לחלק את הפקודה לסימנים ולסעיפים ולחלק סעיפים לסעיפי משנה ולשנות מקומם וסדרם של סעיפים וסעיפי־משנה בפקודה — ככל שייראה בעיניו למען תת לפקודה צורה נאותה, ובלבד שלא ישנה מתכנה.

(3) בנוסח משולב כאמור, רשאי שר המשפטים לנסח את הפקודה נוסח חדש, במידה שנכתבה בשפה האנגלית, והוראות סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948⁵, יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

20. במקום התוספות לפקודה יבואו תוספות אלה:

החלפת התוספות

„תוספת ראשונה

(סעיף 21)

1. עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי תקנות שהותקנו על פיה או לפי דין אחר, הנובעת מנהיגת רכב אשר גרמה לתאונת דרכים שבה נחבל אדם או נגרם בזק לרכוש.
2. עבירה לפי סעיפים 7, 18(ג) או 18(ז) לפקודת התעבורה.
3. עבירה לפי תקנה 24 לחלק א' לתקנות התעבורה⁶.
4. עבירה לפי תקנה 5(1) לתקנות התעבורה (סדרי התנועה), תשי"ג—1953⁷.

תוספת שניה

(סעיף 21)

1. עבירה לפי סעיף 243 לפקודת החוק הפלילי, 1936⁸.
2. עבירה לפי סעיפים 18(ב) או 18(ד) לפקודת התעבורה.
3. עבירה לפי תקנה 11(ב) לתקנות התעבורה⁹, אם קבע בית המשפט כי מצב הכלמים או ההגה היה בו משום סכנה.
4. עבירה לפי תקנה 26(1) (ג) לחלק ה', סימן ד, לתקנות התעבורה¹⁰.
5. עבירה לפי תקנות 6(ב), 26, 32(א) ו־1(ב), 43(א), 44, 64(ב) ו־1(ג), 75, 117(ב), 128(1) ו־132(2) או 134(1) לתקנות התעבורה (סדרי התנועה), תשי"ג—1953.
6. עבירה לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה (סדרי התנועה), תשי"ג—1953, למעט עבירה לפיה עקב אי נקיטת אמצעים כדי למנוע הטרדה או הפרעה.

21. תחילתם של הסעיפים 3, 4, 9, 11 ו־12 לחוק זה היא ביום א' באב תשי"ח (18 ביולי 1958).

תחילת תוקף

משה כרמל
שר התחבורה

דוד בן־גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן־צבי
נשיא המדינה

⁵ ע"ר תשי"ח, תוספת א' מס' 2, עמ' 1; ס"ח 155, תשי"ד, עמ' 126.
⁶ ע"ר 1933, תוס' 2 מס' 550, עמ' 1103; ע"ר 1944, תוס' 2 מס' 1345, עמ' 477.
⁷ ק"ת 356, תשי"ג, עמ' 942.
⁸ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.
⁹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2237.
¹⁰ ק"ת 18, תשי"ט, עמ' 227.